

FREEDOM

**DEN HAAG
SCULPTUUR 08**

WESTERN MODEL

DAVID HERBERT 1977, SEATTLE, WASHINGTON, USA

David Herbert studeerde in 2000 af aan de kunst-academie in Seattle, waar hij zich voornamelijk bezighield met videokunst. Tussen 2004 en 2006 volgde hij een op sculptuur toegespitste postacademische opleiding aan de Virginia Commonwealth University in Richmond. Het was hier dat hij een passie ontwikkelde voor het werken met goedkope materialen als hout, gips, triplex, plastic, karton en styrofoam. In veel van zijn beelden laat hij grote delen van het gebruikte materiaal onbewerkt, waardoor goed zichtbaar blijft hoe hij zijn beelden heeft geconstrueerd. Doorgaans weet hij van tevoren niet met welke middelen hij een beeld gaat realiseren, maar kijkt hij wat er op dat moment in de nabijheid van zijn atelier voorhanden is. Doordat hij veel voldoening beleeft aan het maakproces van zijn beelden en in zijn nieuwsgierigheid telkens weer nieuwe technieken uitprobeert, is zijn materiaalkennis nog steeds groeiende. De beelden van David Herbert refereren aan alom bekende iconen uit de Amerikaanse cultuur. Zijn personages, objecten, gebouwen en voertuigen verwijzen dikwijls naar populaire speelfilms en worden gekenmerkt door hun hoge symboolwaarde. Hij kiest zijn onderwerpen niet uit op grond van persoonlijke nostalgische overwegingen, maar eerder vanwege het feit dat ze een plek in het collectieve geheugen hebben. Het is voor hem van belang dat iedereen een soort van basistoegang tot zijn beelden heeft. Daarbij wil hij de eendimensionale, eenduidige en vaak onfeilbare manier waarop mensen hun culturele iconen interpreteren aan de orde stellen. Dit doet hij door de iconen niet in hun gangbare verschijningsvorm uit te beelden. Het rauwe, tegen het verval aanzittende voorkomen van zijn beelden zorgt voor letterlijke rafelranden aan de visie die gangbaar is voor het icoon. In *Beautiful Superman*, het beeld dat in de Kloosterkerk te zien is, wordt Superman niet als de gebruikelijke redder in nood opgevoerd, maar als iemand die aan het einde van zijn Latijn is; bleek, uitgemergeld, verfromfaaide cape, de ogen gesloten. Hoewel zijn gestalte nog steeds imposant is, hebben zijn bovennatuurlijke krachten hem duidelijk verlaten. Deze ietwat boven de grond zwevende figuur vertoont overeenkomsten met een lijdende Jezus die – zeer vrijpostig – als superheld van het Nieuwe Testament gezien kan worden. De aanwezigheid van de gele vogeltjes op het hoofd en de schouders houdt echter de hoop op wederopstanding levend, als zouden we met Franciscus van Assisi van doen hebben, de heilige die tot de vogels preekte en met de dieren kon praten.

David Herbert graduated from the academy of art in Seattle in 2000, where he mainly made video art. Between 2004 and 2006 he followed a sculpture-oriented post-university course at the Virginia Commonwealth University in Richmond. It was here that he developed a passion for working with cheap materials such as wood, plaster, triplex, plastic, cardboard and styrofoam. In many of his sculptures, he leaves large parts of the material used untreated, clearly revealing how his sculptures were constructed. He generally doesn't know in advance which materials he will use to make a sculpture, but looks around to see what is available in the area of his studio. Because he gains a great deal of satisfaction from the process of making his sculptures and his curiosity keeps him trying out new techniques, his knowledge of material is ever-increasing.

David Herbert's sculptures denote generally-known icons of American culture. His individuals, objects, buildings and vehicles frequently refer to popular films and are characterised by their high degree of symbolical value. He does not choose his subjects on the grounds of personal nostalgic considerations, but more due to their place in the collective memory. It is important to him that everyone has a sort of basic access to his sculptures. He thereby wishes to raise the issue of the one-dimensional, univocal and frequently infallible way in which people interpret their cultural icons. He does this by not portraying the icons in their usual manifestation. The raw appearance of his sculptures, on the verge of decay, renders the usual image of the icon literally frayed around the edges.

In *Beautiful Superman*, the sculpture on display in the Kloosterkerk, the Superman is not portrayed in his usual role as lifesaver but as someone at the end of his tether; pale, emaciated, his cape crumpled, his eyes closed. Although his figure is still imposing, his supernatural powers have clearly deserted him. This figure, that floats slightly above the ground, displays similarities to a suffering Jesus who can, to put it boldly, be seen as the super-hero of the New Testament. However, the presence of yellow birds on his head and shoulders keep the hope of resurrection alive, as if we were dealing with Francis of Assisi, the saint who preached to birds and who could talk to the animals.

Beautiful Superman, 2007 Hout, styrofoam, stof, plexiglas, verf Wood, styrofoam, fabric, plexiglas and paint 366 x 76 x 36 cm Courtesy of The Saatchi Gallery, London

PHOTO SEE P. 61

Bij Western Model is het vertrekpunt de auto die in het eerste kwart van de 20e eeuw Amerika mobiel maakte: de T-Ford, waarvan honderd jaar geleden het eerste exemplaar de fabriek uit reed en die beschouwd wordt als de meest invloedrijke auto van zijn eeuw. Uiteindelijk zouden er wereldwijd 15 miljoen exemplaren van verkocht worden. Het was de eerste auto die met behulp van een assemblagelijin in elkaar gezet werd, waardoor de productietijd ervan aanzienlijk werd ingekort. Door de enorme kostenbesparing die dit opleverde, werd de auto zelfs voor de gewone man betaalbaar. De T-Ford staat symbool voor de toenemende welvaart (en het dromen erover) uit die periode; de productie ervan werd beëindigd in 1927, twee jaar voor de Amerikaanse beurscrash. Voor de juiste verhoudingen van de wagen maakte Herbert gebruik van op internet gevonden bouwtekeningen. Het handmatige van de werkwijze van de kunstenaar botst in dit beeld op het geautomatiseerde maakproces van de T-Ford. Aan zijn beeld is duidelijk het grote aantal bestede manuren af te lezen, terwijl de T-Ford in anderhalf uur werd gefabriceerd. Echter, vergeleken met de huidige generatie auto's beschouwen anno 2008 velen de T-Ford als een toonbeeld van ambachtelijkheid.

Een auto kan worden gezien als een verlengstuk van iemands persoonlijkheid, als een plek die van jou is en bescherming biedt, zoals een huis dat ook doet. Herbert heeft op het chassis van de T-Ford een Victoriaans huis geplaatst. Op het eerste gezicht is het een tamelijk anoniem huis. Het zou het soort huis kunnen zijn waar de in die periode naar het westen van Amerika trekkende welvaartszoekers naar verlangden. Heden ten dage zal het nog steeds geliefd zijn, ik denk dat menig Nederlander ervoor zou tekenen om het te bewonen. Maar hij die beter kijkt en het icoon herkent, zal daar anders over denken. Die ziet het door 'moeder' en zoon Bates bewoonde huis uit Hitchcock's *Psycho* (1960): een film waarin niets is zoals het lijkt en waarin de American Dream op gruwelijke wijze uiteen spat. [JDB]

With Western Model, the point of departure is the car that made America mobile in the first quarter of the 20th century; the T Ford, the first model of which was driven out of the factory one hundred years ago and is considered the most influential car of its century. In the end, 15 million models would be sold worldwide. It was the first car put together using an assembly line, considerably reducing production time. Due to the immense saving in costs that this yielded, the car even became affordable for the man in the street. The T Ford was and is a symbol of increasing prosperity (and dreams thereof) in its time; its manufacture was terminated in 1927, two years before the American slump on the stock exchange.

In order to obtain the vehicle's correct proportions, Herbert used construction drawings found on the Internet. The artist's manual working method in making the sculpture runs counter to the automated manufacturing process of the T Ford. It's easy to see from the sculpture that the artist spent many long hours working on it, while the T-Ford was put together in one and a half hours. However, in comparison with the current generation of cars, today in 2008, many people consider the Ford to be a paragon of craftsmanship.

A car can be seen as an extension of someone's personality, as a spot that is yours and offers you protection, in the same way as a house. On the frame of the T Ford, Herbert has mounted a Victorian house. At first glance, it's quite an anonymous house. It could be the kind of house where westward-moving pioneers in search of prosperity in America longed to live. Today, it will still be much-desired, and I reckon that many a Dutch person would like nothing more than to live in such a house. However, anyone taking a better look and recognizing the icon for what it is will think differently. This is the house where 'mother' and son Bates lived in Hitchcock's *Psycho* (1960); a film in which nothing is as it seems and the **American Dream** is gruesomely shattered. [JDB]

Western Model, 2008

Opdracht Assignment The Hague Sculpture 2008

Hout, forex, verf Wood, forex, paint

365 x 365 x 152 cm

Courtesy of the artist & Postmasters Gallery, New York

Thanks to Atelier van Zijderveld